

Poštovani čitaoci,

Sve najbolje u Novoj 2024 godini.

U ovom broju Sirijusa pored dva teksta naših već dobro poznatih autora (dva profesora u penziji A.G. i S.Ć.) imate priliku da pročitate veoma zanimljive radove nove braće, koja takođe daju pun doprinos našem zajedničkom delu...

Sadržaj:

- [62-1 Ošarain red i ištari slobodni zidari](#)
- [62-2 Digitalne zamke: čovek – saveznik ili rob digitalizacije](#)
- [62-3 Mazoni i religija](#)
- [62-4 Solarno trojstvo – emantizam](#)
- [62-5 Poklon](#)

62-1 Ošarain red i ištar slobodni zidari

1. Ošarijanski red

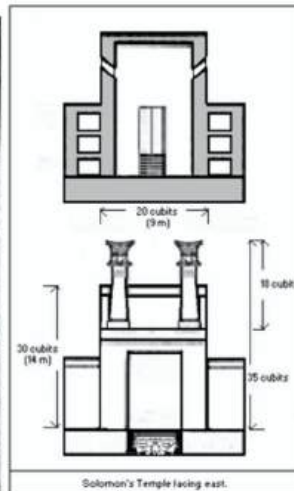
Ošarijski red bio je prvi poznati masonski red! Ošarijski red masonerije tvrdi da su izgradili tri gradske države između 50.722. i 50.400. godine pre nove ere. Prva se zvala Eden, što znači istočni vrt. Druga je bila Ošarijska drevna prestonica Metropolis, izgrađena u planinama. Posljednja je bila Peos, izgrađena na zapadu planina. Izgrađena je za kćerku Atlasa.

Originalni zidari bili su kamenorezci koji su formirali ceh kao oblik "sindikata". Masoni su bili organizacija graditelja koji su bili povezani svojim tajnim znanjem o odnosu između zemaljskih i božanskih nauka arhitekture.

2. Kratki uvod u poreklo masona Vavilona

Prema tradiciji, masonova reč je "stara Babela", kada se nisu mogli razumeti i komunicirali su putem gestovne komunikacije. Masoni su ponosni na svoje drevne korene. Pamtili su da su ljudi koji su bili "jednog jezika i jedne reči" migrirali iz Atlantika. Nakon pada Atlantide, masoni su osnovali kolonije širom sveta. Altarski vođa Alta (Tohut u egipatskoj tradiciji) preuzeo je kontrolu nad Egiptom. Alta je sa sobom doneo prvi jezik. Prvi jezik bio je transcendentni jezik nauke. Ovaj transcendentni jezik mogao je da se koristi za delovanje na atomske strukture. Alta je poslao sveštenika da uništi druge atlantidske kolonije, koje je nazvao "manjim sveštenečkim zanatima". Nakon toga, Alta je naneo Isidu da stvori ideološke jezike za svaku naciju. To je bilo tako da niko ne bi mogao koristiti atlantidsko znanje da se suprotstavi njegovoj moći. Izgledao je kao božanstvo ostalim domaćim narodima. Nakon što je Tohut preuzeo vlast, masoni su migrirali na Bliski Istok. Tamo je odlučeno da su Altarski Atlantianci korumpirani. Altarski Atlantianci su osnovali gradske države širom sveta. Domaće nacije sveta nisu želele nikakve atlantidske gradske države na svojim teritorijama. Domaći narodi sveta odlučili su da izgrade svoju vlastitu gradsku državu kako bi se odbranili od Altarskih Atlantianca. Zato je sagrađena [Vavilonska kula](#). Do tog trenutka svaka nacija je imala nove i različite jezike. Zato konstrukcija nije uspela. Kasnije je izmišljena lažna istorija kako bi se prekrila istina. Poreklo prvih masona datira iz oko 50.000. godine pre nove ere. Tada su Ošari izgradili svoje prve gradske države: Eden, zatim Metropolis i Peos. Ove su bile prva kultura graditelja piramida. Kaže se da je Atlas stvorio nezavisnu vladu koja se sastojala od po dva člana svake rase i plemena. *(pet plemena ukupno) Cilj je bio deljenje znanja među svim plemenima. Oko 10.500. godine pre nove ere, Altar red je svrgnuo Ošar i Iltar. Ošar i Iltar redovi su migrirali iz svojih matičnih zemalja. Ova matična zemlja nije bila poreklo čoveka. Bilo je to poreklo ujedinjenih pet plemena. Kada su se pet nacija iz kojih su potekli. Šesta rasa se sastojala od ljudi gradskih država. Ljudi gradskih država imaju drugačiju društvenu strukturu. Prva i glavna razlika bila je ta što su živeli unutar zidova. To je promenilo način na koji su ljudi sociološki živeli. Prvi masoni su bili ošarijski masoni. Od Atlasa su ovi masoni naučili astronomiju, jezik, matematiku i druge nauke. Nakon što je Eden izgrađen, masoni su bili podeljeni u tri grupe. Mnogi masoni tvrde da njihovo poreklo potiče iz Hrama kralja Solomona (<http://en.wikipedia.org/wiki/Solomon>).

3. Nastanak Ištar (Ishtar) reda

Zvezda Ištar ili Zvezda Inane je mezopotamski [simbol](#) drevne sumerske boginje Inane i njenog istočno-semitskog ekvivalenta Ištar. Sova je takođe bila jedan od [glavnih simbola](#) Ištar. Ištar se najviše povezuje sa planetom Venera, koja je takođe poznata kao jutarnja zvezda. Na slikama je zvezda Ishtar i prikaz zvezde Ištar na kuduru Meli-Šipaka II. – XII vek pre nove ere.

4. Istorija

Zvezda Inane obično je imala osam vrhova, iako se tačan broj vrhova ponekad razlikuje. Šestarice se takođe često javljaju, ali njihovo simboličko značenje nije poznato. Osmo zvezda bila je najčešći simbol Inane, a u kasnijim vremenima postala je najčešći simbol boginje Ištar, istočno-semitskog ekvivalentnog Inani. Čini se da je prvobitno imala opštu povezanost s nebesima, ali je do starobabilonskog perioda postala posebno povezana sa planetom Venerom, sa kojom je Ištar identifikovana. Početkom ovog istog perioda, zvezda Ištar obično je bila smeštena unutar kružnog diska. Tokom kasnijih vremena, robovi koji su radili u Ištarinim hramovima ponekad su bili žigosani pečatom osme zvezde. Na granicnim kamenovima i valjcima, osma zvezda se ponekad prikazuje pored polumeseca, koji je bio [simbol](#) Sina, boga Meseca, i zračenog sunčanog diska, koji je bio simbol Šamaša, boga Sunca.

Rozeta je bila još jedan važan simbol Ištar koji je prvobitno pripadao Inani. Tokom novoaširske oblasti, rozeta je zapravo mogla nadmašiti osmu zvezdu i postati glavni [simbol](#) Ištar. Hram Ištar u gradu Ašuru bio je ukrašen brojnim rozetama.

5. Zvezda Iraka

Na arapskom, simbol je poznat kao (arapski: نجمة عشتار, romanizovano (najmat eshtar). Zvezde Ištar i Šamaša bile su prikazane na grbu Kraljevine Iraka od 1932. do 1959. godine. Pojednostavljena verzija sa crvenim zracima i žutim centrom bila je uključena u zastavu Iraka od 1959. do 1963. godine. Takođe je bila prikazana u kombinaciji sa suncem Šamaša na državnom grbu Iraka od 1959. do 1965. godine.

Na slici su [Zastava](#) Iraka 1959–1963 i Grb Iraka 1959-1965, tokom nacionalističkog Kasmija, zasnovan na drevnim simbolima Šamaša i Ištar, i izbegavajući pan-arapsku simboliku. Iako Ištar nije direktno imenovana u Bibliji, njen uticaj kao moćne boginje iz mesopotamijske kulture prožima narative koji se tiču idolatrije, ženskih božanskih figura i šireg upozorenja protiv strane religijske prakse. 3. 6. 2024.

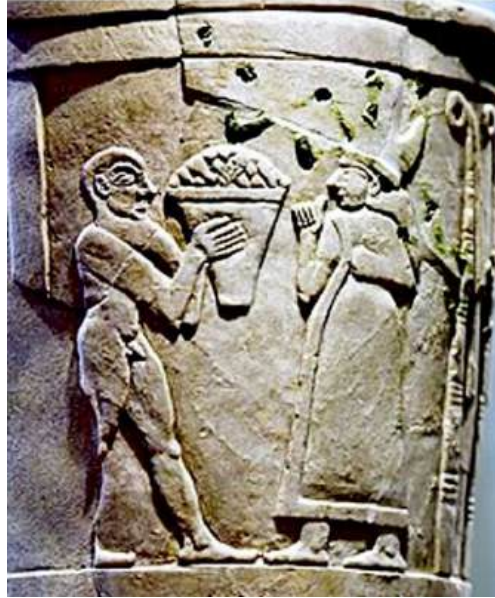
6. Inana (Ištar, Gr: Afrodita, Ro: Venera) Boginja ljubavi, rata i plodnosti

Na slici je boginja Ištar na pečatu Akadskog carstva, 2.350 – 2.150 p.n.e.

Inana je drevna mesopotamijska boginja ljubavi, rata i plodnosti. Takođe se povezuje sa senzualnošću, reprodukcijom, božanskim zakonom i političkom moći. Prvo je obožavana u Sumeru, a poznata je u Akadskom Carstvu, među Vaviloncima i Asircima kao Ištar. Njen glavni naslov je "Kraljica Neba". Ona je bila zaštitnica boginja hrama Eanna u gradu Uruku, koji je bio njen rani glavni kulturni centar. U arhaičnom Uruku obožavana je u tri forme: jutarnja Inana (Inana-UD/hud), večernja Inana (Inanna sig) i kneževa Inana (Inanna NUN), pri čemu prve dve odražavaju faze njene povezane planete Venera. Njeni najistaknutiji simboli uključuju lava i osmu zvezdu. Njen muž je bog Dumuzid (kasnije poznat kao Tammuz), a njen sukkal (pratilac) je boginja Ninšubur, kasnije spojena sa muškoim božanstvima Ilabrat i Papsukkal.

7. Etimologija

Na slici je Inana koja prima ponude na vazi Uruk, oko 3.200 – 3.000 p.n.e. Naučnici veruju da su Inana i Ištar prvobitno bile odvojena, nepovezana božanstva [13], ali su se mešali jedno sa drugim tokom vladavine Sargona od Akada i počeli da se smatraju zapravo istom boginjom pod dva različita imena [14][c] Inanino ime može da potiče od sumerske fraze nin-an-ak, što znači „Gospođa neba“ [16][17], ali klinasto pismo znak za Inannu nije ligatura znakova dama (sumerski: nin; klinopis: (SAL.TUG2) i nebo (sumerski: an; klinopis: AN) [17][16][18]. Ove poteškoće navele su neke rane asiriologe da sugerišu da je Inana možda prvobitno bila proto-eufratejska boginja, koja je tek kasnije primljena u sumerski panteon. Ovu ideju podržavala je Inanina mladost, kao i činjenica da joj je, za razliku od ostalih sumerskih božanstava, u početku nedostajala posebna sfera odgovornosti [17]. Savremeni asiriolozi ne prihvataju mišljenje da je u južnom Iraku postojao protoeufratski supstratni jezik pre sumerskog [19].

8. Planeta Venera

Inana je bila povezana sa planetom Venerom, koja je dobila ime po njenom rimskom ekvivalentu [41][88][41]. Nekoliko himni veliča Inanu u njenoj ulozi boginje ili personifikacije planete Venere [89]. Profesor teologije Džefri Kuli je tvrdio da u mnogim mitovima Inanini pokreti mogu da odgovaraju kretanju Venere preko neba [89]. U Inaninom silasku u podzemni svet, Inana, za razliku od bilo kog drugog božanstva, može da se spusti u donji svet i vrati se na nebo. Čini se da planeta Venera vrši sličan pad, zalazi na zapadu, a zatim raste ponovo na Istoku [89]. Uvodna himna opisuje Inannu kako napušta nebesa i kreće ka Kuru, za šta bi se moglo pretpostaviti da su planine, replicirajući uspon i zalazak Inane na Zapad [89]. U Inanna i Shukaletuda, Šukaletuda je opisana kao skeniranje nebesa u potrazi za Inannom, moguće pretraživanje istočnih i zapadnih horizonata [90]. U istom mitu, tragajući za svojim napadačem, sama Inana pravi nekoliko pokreta koji odgovaraju kretanju Venere na nebu [89].

Br. A. G.,

P.L. “Pobratim”, VNL Srbije

Reference:

- [1] [Research](#) “Osharian history of Stone masons to Freemasons” P.L. “Mitsusaga”, VL Ontario, Kanada. (The Order of Oshar was founded in 50,722 B.C. at the spring equinox). Sunday, September 13, 2009. (Za više informacija, molimo vas da se obratite “Sajtu Atlantida” koji se ažurira svake nedelje).
- [I 1-9, II 1-49 i III 1 401] (Može se dobiti na zahtev – U nastavku proširenog rada).
- [I 1-4, II 1-2 i III 1 -132] (Može se dobiti na zahtev – U nastavku proširenog rada).
- [Wikipedia]:

References [edit]

- ↑ Black & Green 1992, pp. 169–170.
- ↑ Luongman 2004, p. 228.
- ↑ Black & Green 1992, p. 170.
- ↑ Gressmann & Obermann 1928, p. 81.
- ↑ Black & Green 1992, p. 166.
- ↑ Black & Green 1992, pp. 166–167.
- ↑ Symes, Peter (March 2005). "The First Banknotes of the Central Bank of Iraq". *www.pjsymes.com.au*. Archived from the original on 2023-06-20. Retrieved 2023-06-20.
- ↑ Dawisha, Ateed (January 2003). "Fetters for Arab Nationalism". *Middle East Quarterly*.
- ↑ Amatzia Baram, "Mesopotamian Identity in Ba'athi Iraq," *Middle Eastern Studies*, Oct. 1983, p. 427.

Bibliography [edit]

- Black, Jeremy; Green, Anthony (1992). *Gods, Demons and Symbols of Ancient Mesopotamia: An Illustrated Dictionary*. The British Museum Press. ISBN 0-7141-1705-6
- Collins, Paul (1994). "The Sumerian Goddess Inanna (3400-2200 BC)". *Papers of from the Institute of Archaeology*. vol. 5. UCL.
- Gressmann, Hugo; Obermann, Julian (1928). *The Tower of Babel*. Jewish Institute of Religion Press. p. 81
- Luongman, Carl G. (2004). *Symbols: Encyclopedia of Western Signs and Ideograms*. Lidingö, Sweden: HME Publishing. ISBN 978-9107270502

- ↑ Ramsay, Chevalier (13. 02. 2018). „What is freemasonry | What is Freemasonry” (на језику: енглески). Приступљено 03. 10. 2018.
- ↑ „United Grand Lodge of England - Frequently Asked Questions” (на језику: енглески). Приступљено 03. 10. 2018.
- ↑ „Masonic Lectures | The Provincial Grand Lodge of East Lancashire” (на језику: енглески). Архивирано из оригинала (04. 10. 2018. г.). Приступљено 03. 10. 2018.
- ↑ McKeown, Trevor W. „Toasts for the Festive Board” (на језику: енглески). *freemasonry.bcy.ca* (на језику: енглески). Приступљено 03. 10. 2018.
- ↑ „Symbolical Masonry; Part One: The First Step: Chapter XVIII. Words, Grips and Tokens” (на језику: енглески). Приступљено 03. 10. 2018.
- ↑ Dafoe, Stephen. „Masonic Dictionary | Past Master | www.masonicdictionary.com” (на језику: енглески). Архивирано из оригинала (11. 07. 2015. г.). Приступљено 03. 10. 2018.
- ↑ „Maçon célèbre | le Maître Installé - GADLU.INFO - Franc-Maçonnerie Web Maçonnerie” (на језику: француски). 26. 06. 2016. Архивирано из оригинала (04. 10. 2018. г.). Приступљено 03. 10. 2018.
- ↑ „About – Provincial Grand Lodge of Hertfordshire” (на језику: енглески). Архивирано из оригинала (04. 10. 2018. г.). Приступљено 03. 10. 2018.
- ↑ „United Grand Lodge of England - Giving” (на језику: енглески). *www.ugle.org.uk* (на језику: енглески). Архивирано из оригинала (09. 12. 2019. г.). Приступљено 03. 10. 2018.
- ↑ Johnstone 2005, стр. 101–120.
- ↑ „Les Officiers de Loge” (на језику: француски). *Masconnieke Encyclopedie* (на језику: француски). Приступљено 03. 10. 2018.
- ↑ Bernheim, Alain. „My Approach to Masonic History” (на језику: енглески). *PS Review of Freemasonry* (на језику: енглески). Приступљено 03. 10. 2018.
- ↑ Hamil, John; Gilbert, Robert, ур. (2004). *Freemasonry : a celebration of the craft* (на језику: енглески) (hbk. изд.). London: Angus. стр. 247. ISBN 9781904504086.
- ↑ Firestone, Roger (12. 06. 2001). „A Page About Masonry: Questions: Difficilt Questions About Freemasonry” (на језику: енглески). *web.mit.edu* (на језику: енглески). Архивирано из оригинала (31. 03. 2018. г.). Приступљено 10. 04. 2018.
- ↑ „United Grand Lodge of England - Frequently Asked Questions” (на језику: енглески). Приступљено 10. 04. 2018.
- ↑ Hodapp 2006.
- ↑ Samrpbell, Donald G.; Ritual, Committee on. „The Master Mason; Irregular and Clandestine Lodges”. *Handbook for Candidate's Coaches* (на језику: енглески). Grand Lodge F.&A.M. of California. Архивирано из оригинала (21. 08. 2007. г.). Приступљено 10. 04. 2018.
- ↑ Vantolo, Jim (14. 03. 2008). „On Recognition” (на језику: енглески). *Masonic Short Talk*. Архивирано из оригинала (14. 03. 2008. г.).
- ↑ Lang 1922.
- ↑ Bessel, Paul M. (28. 12. 1998). „Exclusive Jurisdiction” (на језику: енглески). Архивирано из оригинала (03. 12. 2013. г.). Приступљено 10. 04. 2018.
- ↑ „Regularity in Freemasonry and its Meaning” (на језику: енглески). *www.masonic.lv* (на језику: енглески). Grand Lodge of Latvia. Приступљено 10. 04. 2018.
- ↑ Henderson & Pope 1998.
- ↑ *Book of Constitutions – Craft Rules* (PDF) (на језику: енглески). London. 2018. стр. xiv–xv. Архивирано из оригинала (PDF) (10. 04. 2018. г.). Приступљено 10. 04. 2018.
- ↑ Cooper 2007, стр. 229
- ↑ Johnstone 2005, стр. 95–98.
- ↑ McKeown, Trevor W. „Some thoughts on the history of the Tracing Boards” (на језику: енглески). *freemasonry.bcy.ca* (на језику: енглески). Приступљено 11. 04. 2018.
- ↑ Cooper 2007, стр. 79
- ↑ Bessel, Paul M. „U.S. Recognition of French Grand Lodges in the 1900s” (на језику: енглески). Приступљено 11. 04. 2018.
- ↑ Prescott, Andrew (2006). „The Old Charges Revisited” (на језику: енглески). *Pietre-Stones Masonic Papers*. Приступљено 24. 5. 2020.
- ↑ Hughan, William James (1872). *The Old Charges of British Freemasons* (на језику: енглески). Simpkin, Marshall, & Company. Приступљено 24. 5. 2020.
- ↑ Yarker, John (1999). *The Arcane Schools: A Review of Their Origin and Antiquity; with a General History of Freemasonry, and Its Relation to the Theosophic, Scientific, and Philosophic Mysteries* (на језику: енглески). Adegi Graphics LLC. стр. 341–342. ISBN 978-1-4021-7188-8. Приступљено 24. 5. 2020.
- ↑ Cooper, Robert L. D. (2006). „JV”. *Cracking the Freemason's Code: The Truth about Solomon's Key and the Brotherhood* (на језику: енглески). Rider. стр. 52. ISBN 978-1-84604-049-8. Приступљено 24. 5. 2020.
- ↑ Lyon, David Murray; Loewy, Benno (1873). *History of the Lodge of Edinburgh (Mary's Chapel) No. 1* (на језику: енглески). Dalcaasian Publishing Company. Приступљено 24. 5. 2020.
- ↑ Stevenson, David (1988). *The Origins of Freemasonry: Scotland's Century, 1590-1710* (на језику: енглески). Cambridge University Press. стр. 38–44. Приступљено 24. 5. 2020.
- ↑ Keplinger, John G. „Rosicrucians and Freemasonry” (на језику: енглески). *www.masonicdictionary.com* (на језику: енглески). Masonic Dictionary. Архивирано из оригинала (28. 01. 2020. г.). Приступљено 24. 5. 2020.
- ↑ Hall, Manly P. (2010). *The Secret Teachings of All Ages: An Encyclopedic Outline of Masonic, Hermetic, Qabbalistic and Rosicrucian Symbolical Philosophy* (на језику: енглески). Courier Corporation. ISBN 978-0-486-47143-3. Приступљено 24. 5. 2020.
- ↑ „History of Freemasonry” (на језику: енглески). United Grand Lodge of England. Приступљено 24. 5. 2020.
- ↑ Morris, S. Brent (2006). *The Complete Idiot's Guide to Freemasonry* (на језику: енглески). Penguin. стр. 27. ISBN 978-1-59257-490-2. Приступљено 24. 5. 2020.
- ↑ Clarke, I. R. (1966). „The Formation of the Grand Lodge of the Antients” (на језику: енглески). *Ars Quatuor Coronatorum* (на језику: енглески). Quatuor Coronati Lodge (79): 270–73.
- ↑ Haywood, H. L. (1924). „Various Grand Lodges” (на језику: енглески). *The Builder* (на језику: енглески). 5 (5). Приступљено 24. 5. 2020.
- ↑ Cooper, Robert L. D. (2006). „J”. *Cracking the Freemason's Code: The Truth about Solomon's Key and the Brotherhood* (на језику: енглески). Rider. стр. 17. ISBN 978-1-84604-049-8. Приступљено 24. 5. 2020.
- ↑ Johnson, Lawrence (jun 1996). „Who is Prince Hall? And other well known Prince Hall Masons” (на језику: енглески). Архивирано из оригинала (02. 06. 2007. г.). Приступљено 10. 04. 2018.
- ↑ Coleman 2007.
- ↑ Bessel, Paul M. „Prince Hall Masonry Recognition details: Historical Maps” (на језику: енглески). Приступљено 10. 04. 2018.
- ↑ „MWFHGL of PA | The History of Prince Hall Masons - Part 1” (на језику: енглески). Архивирано из оригинала (08. 12. 2017. г.). Приступљено 10. 04. 2018.
- ↑ „MWFHGL of PA | What is Freemasonry?” (на језику: енглески).

26. ^ Ward, J S M. „THE HIGHER DEGREES' HANDBOOK by J.S.M. WARD - A masonic book online" www.freemasons-freemasonry.com (на језику: енглески). Приступљено 10. 04. 2018.
27. ^ „Masonic Higher Education Bursary Fund | What Is Freemasonry | Alberta" www.mhebf.com (на језику: енглески). Архивирано из оригинала [у](#) 09. 01. 2014. г. Приступљено 11. 04. 2018.
- Coleman, Raymond T. (2007). *Prince Hall History Education Class* [PDF](#) (PDF) (на језику: енглески). Архивирано из оригинала [у](#) 03. 03. 2016. г. Приступљено 10. 04. 2018.
- Cooper, Robert L.D. (2007). *Cracking the Freemasons code : the truth about Solomon's Key and the Brotherhood* [у](#) (на језику: енглески) (1 изд.). New York: Atria books. ISBN 978-1418546625.
- Book of Constitutions – Craft Rules [PDF](#) (PDF) (на језику: енглески). London, 2018. стр. xiv-xv. Архивирано из оригинала [у](#) 10. 04. 2018. г. Приступљено 10. 04. 2018.
- Henderson, Kent; Pope, Tony (1998). „Regularity and Recognition" [у](#). *Freemasonry Universal: a New Guide to the Masonic World, Volume 1-The Americas* [у](#) (на језику: енглески). Global Masonic Publications.
- Lang, Ossian (1922). *History of Freemasonry in the State of New York* [PDF](#) (PDF) (на језику: енглески). Masonic Hall, New York: Grand Lodge of New York. стр. 135-140.
- Hodapp, Christopher (2005). *Freemasons for dummies* [у](#) (на језику: енглески). Hoboken, NJ: Wiley: Wiley Pub. стр. 52 [у](#). ISBN 978-0764597961.
- Hamill, John; Gilbert, Robert, up. (2004). *Freemasonry : a celebration of the craft* (на језику: енглески) (hbk. изд.). London: Angus. стр. 247. ISBN 9781904594086.
- Johnstone, Michael (2005). *The Freemasons : the illustrated book of an ancient brotherhood*. New York: Gramercy Books. ISBN 9780517226667.
- Abdi, Kamyar (2017). „Elamo-Hittite I: An Elamite Goddess in Hittite Court" [у](#). *Dabir (Digital Archive of Brief Notes & Iran Review)* (3). Irvine: Jordan Center for Persian Studies. Retrieved 10 August 2021.
- Ackerman, Susan (2006) [1989]. Day, Peggy Lynne (ed.). *Gender and Difference in Ancient Israel* [у](#). Minneapolis, Minnesota: Fortress Press. ISBN 978-0-8006-2393-7.
- Al-Jallad, Ahmad (2021). „On the origins of the god Rudaw and some remarks on the pre-Islamic North Arabian pantheon". *Journal of the Royal Asiatic Society*. **31** (3). Cambridge University Press (CUP): 559–571. doi:10.1017/S1356180321000043 [у](#). ISBN 1356-1803 [у](#). S2CID 233879011 [у](#).
- Alster, Bernd (2013). „Tammuz/Dumuzi" [у](#). *Reallexikon der Assyriologie*. Retrieved 10 August 2021.
- Archi, Alfonso (2014). „The Anatolian fate-goddesses and their different traditions" [у](#). *Diversity and Standardization. Münster: de Gruyter*. pp. 1–26. doi:10.1524/9783050057576.1 [у](#). ISBN 978-3-05-006756-6.
- Asher-Greve, Julia M.; Westenholtz, Joan G., eds. (2013). *Goddesses in Context: On divine powers, roles, relationships, and gender in Mesopotamian textual and visual sources* [PDF](#) (PDF). Academic Press Fribourg. ISBN 978-3-7278-1738-0.
- Assante, Julia (2003). „From whores to Hierodules: The historiographic invention of Mesopotamian female sex professionals". In Donahue, A.A.; Fullerton, Mark D. (eds.). *Ancient Art and Its Historiography*. Cambridge, England: Cambridge University Press. pp. 13–47.
- Attinger, Pascal (1988). „Inana et Ebiš". *Zeitschrift für Assyriologie*. **3**: 164–195.
- Ayali-Darshan, Noga (2014). „The Role of Aštari in the Song of Ullikummi and the eastern Mediterranean "tailed god" stories" [у](#). *Journal of Near Eastern Studies*. **73** (1). University of Chicago Press: 95–103. doi:10.1086/674866 [у](#). ISSN 0022-2968 [у](#). S2CID 163770018 [у](#).
- Baring, Anne; Cashford, Jules (1991). *The Myth of the Goddess: Evolution of an image* [у](#). London, England: Penguin Books. ISBN 978-0-14-018232-6.
- Beckman, Gary (1998). „Istar of Nineveh Reconsidered" [у](#). *Journal of Cuneiform Studies*. **50**. American Schools of Oriental Research: 1–10. doi:10.2307/1360026 [у](#). ISSN 0022-0256 [у](#). JSTOR 1360026 [у](#). S2CID 163362140 [у](#). Retrieved 28 July 2021.
- Beckman, Gary (1999). „The goddess Pirinkir and her ritual from Hattuša (CTH 644)". *Ktéma: Civilisations de l'Orient, de la Grèce et de Rome antiques*. **24** (1). PERSEE Program: 25–39. doi:10.3406/ktema.1999.2206 [у](#). hdl:2027.42/77419 [у](#). ISSN 0221-5896 [у](#).
- Beckman, Gary (2002). „Babyloniana hithitica: The "Ishtar-ritual" from Bogazköy (CTH 7187" [у](#). *Recent Developments in Hittite Archaeology and History*. Penn State University Press. doi:10.5325/9781680616147 [у](#).
- Beckman, Gary (19–20 February 2010). „Stenografische Notizen: "The Song of Emergetum" (CTH 344)" [у](#). *Hethitische Literatur: Überlieferungsprozesse, Textstrukturen, Ausdrucksformen, und Nachwirken*. Symposium über Hethitische Literatur vom 16. bis 20. Februar 2010 in Bonn. Münster: Ugarit-Verlag (published 2011). ISBN 978-3-86435-063-0. OCLC 768810890 [у](#).
- Behrens, H.; Klein, J. (1998). „Ninergalza" [у](#). *Reallexikon der Assyriologie*. Retrieved 10 August 2021.
- Bertman, Stephen (2003). *Handbook to Life in Ancient Mesopotamia* [у](#). Oxford, England: Oxford University Press. ISBN 978-0-19-516394-1.
- Black, Jeremy; Green, Anthony (1992). *Gods, Demons, and Symbols of Ancient Mesopotamia: An Illustrated Dictionary* [у](#). The British Museum Press. ISBN 978-0-7141-1705-8.
- Bollea, G.; Johannes, Hingpiex, Helmer (1999). *Theological Dictionary of the Old Testament* [у](#). Vol. VI. Grand Rapids, Michigan: Wm. B. Eerdmans Publishing Co. ISBN 978-0-8028-2530-4.
- Breitenberger, Barbara (2007). *Aphrodite and Eros: The Development of Greek Erotic Mythology* [у](#). New York & London: Routledge. ISBN 978-0-415-96823-2.
- Ao Kurngpa. *Terra sem Reformo* (in Brazilian Portuguese). Translated by Jacyntho Lina Brandão. Curitiba: Kottler Editorial. 2019. p. 208. ISBN 978-65-80103-41-6.
- Kimer, Anne Draffkorn (1971). „How was Queen Ereshkigal tricked? A new interpretation of the Descent of Ishtar". *Ugarit-Forschungen*. **3**: 299–309.
- Kleiner, Fred (2006). *Gardner's Art Through the Ages*. Belmont, California: Thomson Learning, Inc. p. 49. ISBN 978-0-16-505000-7.
- Kramer, Samuel Noah (1961). *Sumerian Mythology: A study of spiritual and literary achievement in the third millennium B.C.* [у](#) (revised ed.). Philadelphia, Pennsylvania: University of Pennsylvania Press. ISBN 978-0-8122-1047-7.
- Kramer, Samuel Noah (1963). *The Sumerians: Their History, Culture, and Character* [у](#). Chicago, Illinois: University of Chicago Press. ISBN 978-0-226-45230-8.
- Kramer, Samuel Noah (October 1966). „Dumuzi's annual resurrection: An important correction to Inanna's Descent". *Bulletin of the American Schools of Oriental Research*. **183** (183): 31. doi:10.2307/1356459 [у](#). JSTOR 1356459 [у](#). S2CID 163544444 [у](#).
- Kramer, Samuel Noah (28 April 1970). *The Sacred Marriage Rite*. Bloomington, Indiana: Indiana University Press. ISBN 978-0-253-35035-0.
- Kramer, Samuel Noah (1988). *History Begins at Sumer: Thirty-nine firsts in recorded history* [у](#) (3rd ed.). University of Pennsylvania Press. ISBN 978-0-8122-1276-1.
- Lambert, Wilfred G. (1987). „Lugal / Lātark" [у](#). *Reallexikon der Assyriologie*. Retrieved 6 August 2021.
- Leick, Gwendolyn (1996) [1991]. *A Dictionary of Ancient Near Eastern Mythology* [у](#). New York City, New York: Routledge. ISBN 978-0-415-19811-0.
- Leick, Gwendolyn (2013) [1994]. *Sex and Eroticism in Mesopotamian Literature* [у](#). New York City, New York: Routledge. ISBN 978-1-134-92074-7.
- Lewis, Sian; Llewellyn-Jones, Lloyd (2018). *The Culture of Animals in Antiquity: A sourcebook with commentaries* [у](#). New York City, New York and London, England: Routledge. ISBN 978-1-315-20160-3.
- Litke, Richard L. (1998). *A reconstruction of the Assyro-Babylonian god lists, AN.A-nu-ummi and AN.Anu ša Amēli* [PDF](#) (PDF). New Haven: Yale Babylonian Collection. ISBN 978-0-9667495-0-2. OCLC 470337605 [у](#). [\[permanent dead link\]](#)
- Lung, Tang (2014). „Marriage of Inanna and Dumuzi" [у](#). *World History Encyclopedia*.
- Lungman, Carl G. (2004). *Symbols: Encyclopedia of Western Signs and Ideograms*. Lidingö, Sweden: HME Publishing. ISBN 978-91-872705-0-2.
- Maeda, Tohru (1991). „"King of Kish" in pre-Sargonic Sumer" [у](#). *Oriens*. **17**. The Society for Near Eastern Studies in Japan: 1–17. doi:10.5356/orient1990.17.1 [у](#).
- Murat, Leyla (2009). „Goddess Ištar" [у](#). *Antea Universitatis Di ve Tarihi-Cogruya Felsefi Tarihi Bolomu Tarihi Araştırmaları Dergisi*. **45**.
- Nemati-Najaf, Karim Rkha (1998). *Daily Life in Ancient Mesopotamia* [у](#). Greenwood. ISBN 978-0-313-28497-8.
- Parungton, Charles (1994). *Greek Myths and Mesopotamia: Parallels and influences in the Homeric hymns and Hesiod* [у](#). New York City, New York: Routledge. ISBN 978-0-415-15708-3.
- Peterson, Jeremiah (2010). „A fragmentary Erotic Sumerian Context Featuring Inana" [у](#). *Anta orientata: Revista de estudios del Próximo Oriente Antiguo*. **28** (2): 253–256. ISSN 0212-6730 [у](#).
- Pinches, John (1981) [1964]. „Man before history" [у](#). In Dunan, Marcel; Borge, John (eds.). *The Larousse Encyclopedia of Ancient and Medieval History*. New York, NY: Excalibur Books. ISBN 978-0-89473-083-0.
- Potts, Daniel T. (2010). „Asperula 2: Catalogue of Elamite sources" [у](#). *From the Foundations to the Creations: Essays on temple building in the Ancient Near East and Hebrew Bible*. Münster: Ugarit-Verlag. ISBN 978-3-80335-031-9. OCLC 618336811 [у](#).
- Pryke, Louise M. (2017). *Ishtar* [у](#). New York and London: Routledge. ISBN 978-1-138-80073-6.
- Pulvast, Jaan (1987). *Comparative Mythology*. Baltimore, Maryland: Johns Hopkins University Press. ISBN 978-0-8018-3038-2.
- Rattó, Jan (2014). *The Arabs in Antiquity: Their history from the Adamites to the Umayyads*. London New York: Routledge

- Brown, Peter Lancaster (1976). *Megaliths, Myths and Men: An Introduction to Proto-Archaeology of*. New York City, New York: Dover Publications. ISBN 978-0-0008-5182-3.
- Buckland, Raymond (2001). *Wives for Life: The way of the Craft – from birth to Summerland*. New York, NY: Kensington Publishing Corporation. ISBN 978-0-8008-2400-8.
- Budin, Stephanie L. (2010). "Apollonia Egeopolita". In Smith, Amy E.; Pickup, Badio (eds.). *Briefs Companion to Apollonia. Briefs Companion in Classical Studies*. Leiden, NL: Brill Publishers. pp. 85–88, 95, 100, 102–103, 112, 123, 125. ISBN 978-90-04-18450-3.
- Burkert, Walter (1982). *Structure and History in Greek Mythology and Ritual*. University of California Press. ISBN 978-0520057020.
- Burkert, Walter (1985). *Greek Religion*. Cambridge, Massachusetts: Harvard University Press. ISBN 978-0-674-36281-5.
- Caton, Gary B. (14 May 2012). "Venus Astragolus". *Astronautology.com*. Archived as if the Sky Matters. Retrieved 12 August 2021.
- Chicago, July (2007). *The Dinner Party: From Creation to Preservation*. London: LJC Books. ISBN 978-1-83304-370-1.
- Collins, Paul (1994). "The Sumerian goddess Inanna (3400-2000 BCE)". *Papers from the Institute of Archaeology*. B. ICL. doi:10.1017/ps.97.07.
- Cooley, Jeffrey L. (2008). *Inanna and Subadatta: A Sumerian Astral Myth?*. *MASJAL*. 6: 161–172. ISBN 1571-8008-7.
- Cyrine, Monica B. (2010). *Astronomy of Gods and Heroes of the Ancient World*. CRC Press. New York and London, England: Routledge. ISBN 978-0-415-75034-6.
- Dallas, Stephanie (1999). *Myths from Mesopotamia: Creation, the Flood, Gilgamesh, and others*. Oxford, England: Oxford University Press. ISBN 978-0-19-283389-8.
- Day, John (2004). "Does the Old Testament refer to sacred prostitution, and did it actual exist in ancient Israel?". In McCarthy, E. Patrick; John, E. (eds.). *Biblical and Near Eastern Studies in Honor of Kenneth A. Kitchen*. Crossword Press. pp. 2–21. ISBN 978-0-8204-0600-7.
- DeChena, Kyrill (31 March 2013). "Elyonah (later: The goddess of eggs) – Egypt's first goddess every woman you encounter". *Anthropology in practice*. Society for American Biology. Nature America, Inc.
- Dobson, Maria W. Dr. (1992). "Fetial Death, Patriarchal Violence and Mesopotamian Mythology". *MESJ Journal*. 4 (1): 42–55. JSTOR 43381752.
- Drownowska-Rymer, Olga (2008). *Mesopotamian goddesses: Myths, Symbols, and Rituals*. ISBN 978-0-19-919114-9. OCLC 363489307.
- "Etruscans: The evolution of Inanna". *The Electronic Text Corpus of Sumerian Literature*. 2001. Inanna B.
- Fara, Silvia (1995). *Wives from the Clay: The development of Assyro-Babylonian literature*. Norman, University of Oklahoma Press.
- Finkel, Joseph Edly (1980) [1980]. *Pythian: A Study of Calpis Myth and Its Origins* (eprint ed.). Berkeley, California, Los Angeles, California, and London, England: The University of California Press. ISBN 978-0-520-04320-5.
- Finkel, J. (1993). "Astral Divinity in Hittite". *William W. Hallo, Mark E. Smith, Daniel C. Walberg, David B. (eds.). The Tablet and the Scroll: Near Eastern studies in honor of William W. Hallo* (2nd ed.). CDL Press. p. 100. ISBN 978-0-9620013-0-3.
- Frantz-Sabat, Gabriela (1992). "Inanna, Elyonah and". *Reallexikon der Assyriologie* (in German). Retrieved 10 August 2021.
- George, Andrew (1990). *The Epic of Gilgamesh: The Babylonian epic poem and other texts in Akkadian and Sumerian*. Penguin. ISBN 0-14-044551-4.
- George, Andrew B. (2003). *Reviewed: The Sumerian Sacred Marriage in the Light of Comparative Evidence by Ego Lurink*. *Bulletin of the School of Oriental and African Studies, University of London*. 65 (2). Cambridge University Press. 315–317. doi:10.1017/S0033292X0300210440. JSTOR 20182041. S2CID 50020927.
- George, Andrew B. (2015). "The Gods Ishtar and Inanna: Myth, History and Street lighting in Babylon". *Journal of Near Eastern Studies*. 74 (1): 1–8. doi:10.1086/670367. ISSN 0022-2868.
- Grabbe, Lester L. (1997). "Can a 'Fellow of Aeneas' be without?". *The Library of Hebrew Bible / Old Testament Studies*. 245. Sheffield, England: Sheffield Academic Press. ISBN 978-0-857-04320-7.
- Graf, F. (1984). *Eccl. (ed.). "Women, War, and Warfare Divinity"*. *Zeitschrift für Assyriologie und Epigraphik*. 55 (55). Bonn, Germany: Dr. Rudolf Habelt GmbH. 245–264. JSTOR 20184039.
- Green, Alberto R. V. (2003). *The Storm-God in the Ancient Near East*. Winona Lake, IN: Eisenbrauns. ISBN 978-1-57506-000-9.
- Guiraud, Felix (1986). "Assyro-Babylonian mythology". *New Larousse Encyclopaedia of Mythology*. Translated by Abington, Anne. London. pp. 49–72.
- Healey, John (2001). *The religion of the Nabateans: a comparative*. Leiden Boston: Brill. ISBN 90-04-10754-1. OCLC 43188847.
- Hallo, William W. (2010). *The World's Oldest Literature: Studies in Sumerian, Eblaite, Ugaritic & Akkadian*. Leiden, The Netherlands: Brill. ISBN 978-90-04-17381-1.
- Halloran, John A. (2009). "Sumerian Lesion Version 3.0".
- Harris, Rivkah (February 1991). "Inanna-Ishtar as Paradox and a Coincidence of Opposites". *History of Religions*. 30 (3): 201–228. doi:10.1086/hro.30.3.228. JSTOR 1002957. S2CID 162322617.
- Heffron, Yagmur (2016). *Inanna / Ishtar (goddess)*. Penn Museum. *Ancient Mesopotamian Gods and Goddesses* (Report). Open Richly Annotated Gneiform Corpus. University of Pennsylvania.
- Heimpel, Wolfgang (1998). "Innana". *Reallexikon der Assyriologie* (in German). Retrieved 10 August 2021.
- Henkelman, Wouter F.M. (2008). *The Other Gods Who Are: Studies in Elamite-Iranian acculturation based on the Persepolis Fortification texts*. Leiden: Nederlands Instituut voor het Nabije Oosten. ISBN 978-90-6258-414-7.
- Hilop, Alexander (1903) [1863]. *The Two Babylonians: The paper worship proved to be the worship of Nimrod and his wife* (3rd ed.). S. W. Partridge.
- Hüfner, Harry (1998). *Hitite myths*. Atlanta, GA: Scholars Press. ISBN 978-0-7608-0488-4. OCLC 394556743.
- Jacobson, Thorkild (1973). *The Resurrection: A History of Mesopotamian religions?*. Yale University Press. ISBN 978-0-300-02291-9.
- Isidori, Paragiotis, Lorber, Catharina (2007). "Laoidah and the goddess Nikophora". *L'Antiquité Classique*. 76: 83–88. doi:10.3406/antiqu.2007.20185. doi:10.2090/2005290.
- Karafant, Fund (April 2004). "Fighting the mountain: Some observations on the Sumerian myths of Inanna and Ninurta". *Journal of Near Eastern Studies*. 63 (2): 111–118. doi:10.1086/422302. JSTOR 4223022. S2CID 161211611.
- Katz, Dina (1998). "How Dumuzil became Inanna's victim: On the formation of Inanna's Descent". *Acta Sumerologica*. 18. Dept. of Oriental Studies of Hsinchu: 93–103.
- Katz, Dina (2016). "Myth and ritual through tradition and innovation". *Tradition and Innovation in the Ancient Near East*. Penn State University Press. pp. 59–74. doi:10.1515/9781575063584-007. ISBN 9781575063584.
- Taylor & Francis Group. ISBN 978-0-415-76003-4. OCLC 600211049.
- Kosche, Vol. Murray, Stephen E. (1997). *Inanna: Mesopotamian Goddess*. *Journal of Creation*. 7. New York, NY: New York University Press. ISBN 978-0-8147-2407-2.
- Kuznetsov, Kathryn (2017). *Kuznetsov, Kathryn (ed.). Cosmopolitanism, Mesopotamian, and Ancient Mesopotamian*. *Vergave Studies in Near East Alternative Studies*. p. 107. doi:10.1007/978-1-137-58204-0. ISBN 978-1-137-07040-9.
- Kubler, Gonzalo (1990). "On the alleged 'The-Sumerian-Substratum'". *Journal of Cuneiform Studies*. 51: 1–18. doi:10.2307/1359726. JSTOR 1359726.
- Kurat's Descent to the nether world: translation". *The Electronic Text Corpus of Sumerian Literature* (Report). Faculty of Oriental Studies, University of Oxford. 2001.
- Schwemer, Daniel (2007). "The Storm-God in the Ancient Near East: Summary". *Bibliotheca Mesopotamica*. 7 (2). Brill. 121–148. doi:10.1163/156852107735576434. ISBN 1488-2718-2.
- Smith, Mark S. (2002). *The Early History of God: Yahweh and the other deities in ancient Israel* (2nd ed.). Wm. B. Eerdmans Publishing Company. p. 28. ISBN 978-0-8028-3872-5.
- Smith, Mark S. (2014). "Ashart in Late Bronze Age Syro-Palestine: Fribourg Golenziec and Golenziec – Asharta – Ašreth". *Fribourg Golenziec: Academic Press Vancouver & Ruprecht*. ISBN 978-3-7278-1739-8. OCLC 881812038.
- "St. Martin (1998). "Reaktion der Assyriologie (in German)". Retrieved 1 August 2021.
- Streck, Michael P.; Wasserman, Nathan (2018). "More light on Ninurta". *Zeitschrift für Assyriologie und Epigraphik*. 68 (3). doi:10.1515/zas-2012-0010. ISBN 1013-1120-7. S2CID 163884006.
- Suter, Claudia E. (2014). "The Birth of Inanna: The Mesopotamian Venus and". *In Finkler, M. (ed.). Brown, Brian (eds.). Approaches to Ancient Near Eastern Art*. Berlin, Germany: Walter de Gruyter. pp. 545–568. ISBN 978-3-0391-8350-2.
- Sweet, R. (1994). "A New Look at the 'Sacred Marriage' in Ancient Mesopotamia". In Robbins, E.; Sandhu, E. (eds.). *Studies in Honour of Ronald Merritt Smith*. Toronto: YSAR Publications. pp. 85–104. OCLC 95997938.
- Tarsiche, Piotr (2009). *Religions of Second Millennium*. ISBN 978-0-312-34700-0.
- Thomas, Paul (2007). "Re-orienting Inanna: The combined re-appropriation of the ancient goddess in modern Goddess worship". *The International Journal of Pagan Studies*. 6: 60–69. doi:10.1556/ijps.v6i1.632.
- Thompson, Gary D. (2020). "The development, heyday, and demise of polytheism". *Western*. Retrieved 10 August 2021.
- Tinney, Steve (April 2018). "Dumuzil's Dream revisited". *Journal of Near Eastern Studies*. 77 (1): 85–89. doi:10.1086/666146. ISSN 0022-2868.
- Tubb, Gavin (20 February 2004) [2004]. "The meaning of Ina: Symbols and spatial associations of the south Mesopotamian goddess of fertile aridity". *Reallexikon der Assyriologie und Vorderasiatische Archäologie* (in German). Retrieved 10 August 2021.
- van der Meer, Marc (2007). *A History of the Ancient Near East*. 3:003–323 acc. Blackwell. ISBN 978-1-4051-4011-3.
- Vardilovich, H.L. (1984). "Inanna: a letter as a figure of cosmology". *Essays of Gods, Papers of the Groningen Mesopotamian Seminar*. The History of Religions. 31. Berlin, DE: Mouton Publishers. ISBN 978-0-276-34403-4.
- Vardilovich, Herman (2003). *Style of Sumerian Gods* (PDF). Atlanta, Georgia: Society of Biblical Literature. pp. 49–60. ISBN 978-1-5898-082-7.
- Warner, Marina (2016) [1978]. *Alone of All Her Sex: The myth and cult of the Virgin Mary*. Oxford, UK: Oxford University Press. p. 210. ISBN 978-0-19-933364-0.
- Wilcke, Gert (1999). *The East Face of Heaven: Ideal Akkadian elements in Greek poetry and myth*. Oxford, England: Clarendon Press. p. 57. ISBN 978-0-19-815221-7.
- Winterholz, Josef Gudrun (1997). *Legends of the Kings of Akkad: The Akkad Kings*. Eisenbrauns. pp. 39–46. ISBN 978-0-921454-85-0.
- Weston, Dennis Barnett, Andy (2013). *Pop Pagans: Paganism and popular music*. New York and London: Routledge. p. 189. ISBN 978-0-415-90477-9.
- Wiggermann, Frans A.M. (1988). "An unexplained acronym of Sumerian subak, 'u2er'". *Zeitschrift für Assyriologie und Vorderasiatische Archäologie*. 78 (2). Walter de Gruyter GmbH. doi:10.1515/zas.1988.78.2.220. ISBN 904-82049. S2CID 16120167.
- Wiggermann, Frans A.M. (1997). "Trigonoidal snake gods". In Finkel, I.L.; Cohen, M. J. (eds.). *Sumerian Gods and Their Representations*. STYX Publications. ISBN 978-00-80-93000-9.
- Wiggermann, Frans A.M. (1999). "Nackte Göttin A. Reallexikon der Assyriologie (in German)". Retrieved 10 August 2021.
- Wiggermann, Frans A.M. (1999). "Nin-giszu". *Reallexikon der Assyriologie (in German)*. Retrieved 6 August 2021.
- Wiggermann, Frans A.M. (2001). "Nin-abu". *Reallexikon der Assyriologie (in German)*. Retrieved 6 August 2021.
- Wiggermann, Frans A.M. (2010). "Sexualität A. In Mesopotamien - Sexualität A. In Mesopotamien". *Reallexikon der Assyriologie (in German)*. Retrieved 6 August 2021.
- Wiggins, Steve (2007). *A reassessment of Asherah: With further considerations of the goddesses of Mesatway, NJ: Gorgias Press. ISBN 978-1-59333-717-9. OCLC 171049273.*
- Wilcke, Claus (1980). "Inanna / Ishtar A. Mesopotamien. Philologisch - Inanna / Ishtar A. Mesopotamien. Philologisch". *Reallexikon der Assyriologie (in German)*. Retrieved 10 August 2021.
- Wilkins, Gernot (1989). *The Hurrian Warminster, UK: Arts & Philis*. ISBN 978-0-95898-442-6. OCLC 210382687.
- Wilkins, Gernot (2014). "Unterwelt. Reallexikon der Assyriologie (in German)". Retrieved 10 August 2021.
- Wolstein, David; Kramer, Samuel Noah (1993). *Inanna, Queen of Heaven and Earth: Her stories and hymns from Sumer*. New York City, New York: Harper&Row Publishers. ISBN 978-0-06-008624-4.
- Wolstein, David (1993). *Inanna, Queen of Heaven and Earth: Her stories and hymns from Sumer*. New York City, New York: Harper&Row Publishers. ISBN 978-0-06-008624-4.
- Zaslavsky, Boris (2009). "Do divine structures of gender mirror mortal structures of gender?". *In the Wake of Yfva Frymer-Kenak*. Gorgias Press. doi:10.31826/9781483210185-010. ISBN 978-1-4832-1018-5.
- Zaslavsky, Boris (2010). "Ishtar, 'goddess of war, pacifier of kings': An analysis of Ishtar's martial role in the matriachal sections of the Assyrian royal inscriptions". *City Administration in the Ancient Near East*. 53a Rencontre Assyriologique Internationale, Vol. 2. Winona Lake, IN: Eisenbrauns. ISBN 978-1-57506-168-9. OCLC 760180119.

62-2 Digitalne zamke: čovek – saveznik ili rob digitalizacije

Čovek postaje vreća, kutija puna organa, s jedne strane, čiju će svest uz pomoć digitalnih tehnologija menjati, prilagođavati u meri, po potrebi koju poželi, s druge strane. Uz pomoć biotehnologije i hormona – tehnicizma i digitalizacije realizuje se program “novi čovek”.

Razvlašćivanje čoveka digitalnom tehnologijom – ukidanje slobode i kreativnog promišljanja

Digitalna tehnologija “gospodari” svetom. Širi se bauk tehnicizma-digitalnog totalitarizma. Tehnologija menja postojeći lik čoveka- transformiše ga u “novo biće”- super „boga” koji je sposoban da kontroliše ceo univerzum. Informaciono-komunikacione-tehnologije (IKT) postale su alat u iscrtanju mapa novog katastar premera ovozemaljskog carstva, s jedne strane, i, arhitekta globalnog i regionalnog preoblikovanja sajber prostora, s druge strane. Na sceni je svojevrsno takmičenje promotera novog digitalnog društva u kojem veštačka inteligencija i superkompjuteri prete da porobe ljudska bića, smeštajući ih u virtualne kazamate – gde im život, na prvi pogled, izgleda kao da su u raj, zvanom, digitalna “civilizacija”.

Taj virtualni raj gde su komunikacije svedene na softverske programe, algoritme, grafičke oznake i simbole – bez međuljudskih odnosa, prete da postane “pustinja stvarnosti” kako ga naziva Ž. Bodrijar. Stoga se Bodrijar s pravom pita: Da li je na pomolu nestajanje ljudskih bića i njihova zamena digitalnim i drugim tehnološkim novitetima poput veštačke inteligencije (robova s ljudskim osobenostima). Rađa li se, to, novo superbiće (“bog”) koji će “zameniti” Hrista i postati “idol” novoiniciranom “digitalnom čoveku-automatu”?

Da li se nam se priviđa, ili je to stvarnost: da se čovečanstvo nalazi na raskršću gde majstorski čekić (dirigentsku palicu) preuzima Orvelov Veliki brat koji će da kontroliše ceo univerzum – posmatrajući/smatrajući čoveka i njegovu prirodu kao eskere koji se zakucava u njegovo telo, transformišući ljudski mozak (prirodni “softver”), u digitalni zapis, skladišteći ga u “Cloud” (oblak), iz koga će s vremena na vreme, (po potrebi), putem inteligentnog softvera iz virtualnog računara “izvlačiti” podaci o Hristovom rabu ?

Digitalni svet – iluzija koja je u stanju da “uništi” čoveka!? (Digitalizacija: DA, ali uz kontrolu čoveka, ne i obrnuto.!)

Ovim se ne iscrpljuje lista pitanja i nepoznanica s kojima se suočava čovečanstvo na prelazu iz tradicionalnog u digitalno društvo-digitalnu “civilizaciju”, koja u postkovid vremenu dobi “nadimak” nova normalnost. Na dnevni red dolazi i pitanje kome će, dosadašnji, /čovek sada “služiti”: Vrhovnom arhitekti svemira ili Velikom bratu?

Da li dosadašnje hramove u kojima se čovek, kao duhovno i telesno biće moli/ispoveda Svevišnjem, zamenjuju digitalni hramovi počev od mobilnog telefona, laptopa/računara..., s kojima započinjemo jutrenje. Digitalni hardver i

softver nam je postao svakodnevni alat, bilo da smo surferi na društvenim mrežama, ili, frilenseri – “virtuelni neimari” koji iz fotelje obavljaju poslove za svog gazdu (polu)brata Velikog brata... U šali kažem, da digitalni noviteti nisu mimoišli ni čobanina, koji je doskora čuvajući stado pevao ili svirao na fruli, pogledujući smeškom kako se napasa stado, igraju jaganjci, a sve to u ozračju prirode, cvrkuta ptica i žubora potoka bez ijedne digitalne “naprave”. Dok su mu zvonio i čaktar zamenjevali dži-pi-es vodiča. U toj tradicionalnoj normalnosti, “pluskvamperfektu” čobane je nadgledalo nebo kojim su krstarila jata ptica i poneki orao u planiniskim “gudurama”. Pas čuvar je bio „preteča“ današnjih lozinki i digitalnih sigurnosno-bezbednosnih protokola (HTML) – zaštitnik od hakera koji napadaju/“kradu” i uništavaju fajlove – “stado” u digitalnim “torovima”. Generaciji Z, stasalo je u digitalnom dobu, i, njihovim potomcima nekadašnji čobanin, stado, torovi, ovčarski pas... izgledaće kao (ne)stvarna istorija stočarstva koju nisu imali priliku da vide/prežive. Verovatno će ih zamišljati kao nešto “vanzemaljsko”. A, ne kao bića od krvi i mesa. Ljude koji su hodali i jahali konje. Borili se sa svim nedaćama koje prate stočare – domaćine koji su pili rakiju, vino i vodili ljubav. Nije ih zanimalo smisao života, već kako životu dati smisao. Život im nije bio lak. Imali su svoje probleme i nisu bili savršeni. Usudujem se reći da su, ipak, bili zadovoljniji, srećniji od današnjih “virtuelnih neimara” – ljudi koji žive/rade/ putuju digitalnom civilizacijom: da bi videli svet iz drugačije perspektive – „čoveka robota” koji služi Velikom bratu. Čoveka koji je obeščovečen – “čoveka mašine”.

Veliki brat svoje carstvo širi celokupnom stazom čovekovog putovanja od kuće do posla, tokom spavanja/rada, druženja, odmora..., zavirujući u naše trpezarije/spavaće sobe i krevete, ne ispuštajući nas iz vida ni kada odlazimo na večni počinak...! pored, toga, što im Veliki brat „krade” slobodu ljudi kao sužnji pevaju u njegovu čast, u virtuelnim lancima: automatizirajte-digitalizujte ili nestanite sa scene...! Ko nije s nama on je „protiv”nas! Istini za volju, potpisnik ovog rukopisa nije protiv digitalizacije i njenih noviteta koji su instrumentalizovani u okruženju, počev od državne administracije, prosvete, zdravstva do najsloženih tehničko-tehnoloških proizvoda iz avio/automobilske industrije... To nije sporno. Međutim, kako sve ima dve strane medalje, tako i digitalizacija nije izuzetak. Stoga je, opravdana zabrinutost Šošane Zubof autorke knjige “Doba nadžornog kapitalizma” koja se pita: Da li IKT počinju da gospodare društvom (svetom), umesto čoveka? Da li digitalne tehnologije-veštačka inteligencija (roboti s ljudskim osobenostima) postaju novo superbiće – koje je sposobno da kontroliše ceo univerzum? Hoće li će čovek raditi za pametnu mašinu ili će njome upravljati pametni ljudi? Da li je digitalna budućnost dom ili egzil za čoveka – da li je čovek gospodar ili rob digitalizacije?

Ovim se ne iscrpljuje lista pitanja u vezi s neizvesnošću koje sa sobom nosi digitalizacija. U prvi plan izbija i pitanje: Kakva će izgledati priroda sutrašnjice – gde se uveliko vodi borba između čoveka kao razumnog/božanskog bića, (dojučerašnjeg genija) i digitalizacije (“čoveka mašine”) koja mu preuzima razum i kreativnost? Zar ne vidimo da su arhitekta digitalne “civilizacije” ljudi homo destruktori (“Divovi: Globalna elita vlasti”), koji se pod izgovorom mi kreiramo budućnost za čoveka kriju iza namere: ne samo, da upoznaju i najintimnije (skriveno niše ljudske duše), nego i da oblikuju naše ponašanje – pretvarajući čoveka u podatke/virtuelne zapise? Kreatori nove digitalne “civilizacije” putem Veb-digitalnog-Internet društva...i njihovih pratećih noviteta – automatizacije poznatije kao digitalni instrumentarizam “porobljavaju” ljudsku dušu bez oružja i vojske oblikujući pri tome naše ponašanje za potrebe “Divova: Globalne elite” nove (ne)normalnosti. U tom smislu se sve više govori o čovečanstvu 2.0, društvu 5.0, Industriji 4.0...Još ako se tome dodaju prognoze vizionara iz silicijumske doline: da će do 2050. godine ljudski um biti pohranjen u Cloud okruženju u vidu digitalnog zapisa, onda je budućnost čoveka/čovečanstva još neizvesnija, s nekoliko aspekata, i to: da li će se najvaljeniji noviteti koje donosi digitalna “civilizacija” (Novo digitalno doba), obistinili, u potpunosti, ili će neka od ovih predviđanja ostati u domenu naučne fantastike – ko zna? Ko odlučuje? Ko odlučuje o tome ko odlučuje? Da li digitalna “civilizacija” najavljuje novu inicijaciju čoveka u skladu s datim i zadatim okolnostima...? Da li je na pomolu budućnost po meri čoveka ili prokletsvo ovog veka? Razvlašćivanje čoveka digitalnom tehnologijom – ukidanje slobode i kreativnog promišljanja čoveka? Da li će čovek staleškog esnafa “Divovi: Globalna elita” hteti da se osvesti, prosvetli i s “preumljenjem” pokaje za svoje misli i dela, ili će se ideja o besmrtnosti čoveka uskoro obistinili – ili će kako predviđaju “Sionske starešine” doći kraj sveta-kraj modernizma u kome su vladala-ili mislila da vladaju ljudska bića? Ostaje otvoreno pitanje.

U digitalnim lancima

Namera potpisnika ovog priloga nije da se bavi ovim pitanjima studioznije, niti sam ja za to kompetentan. Moje pero se (o)češalo o ove teme, i ranije, baveći se novitetima koje sa sobom donosi informatika/elektronika (digitalizacija), u marketing-menadžment poslovanju trgovinskog preduzeća (internacionalizacije i globalizacije poslovanja), naravno, ne ostavljajući po strani i sagledavanje pozitivnih/negativnih uticaja digitalizacije na okruženje/društvo u kojem počasno mesto pripada čoveku. I to, s osloncem na savremenu teoriju i progresivnu praksu. Ova tema je svojevrsni “projekat” savremenog doba koji zahteva analizu pokrenutih tema kroz višeslojni/multidisciplinarni objektivni teleskopa. Pored teorijsko-empirijskog istraživanja digitalizacije – borbe čoveka i robota s ljudskim osobenostima, ovaj “projekat” sve više postaje religiozna tema, otvarajući pitanje: Da li će digitalizacija “uništiti” čoveka? Na kraju, ali ne manje važno, potpisnik ovog priloga se na momente oseća “kao da je pijan” prisećajući se Žan Žak Rusoa: filozofa, romanopisca, esejistu, botaničara, političkog teoretičara...za kojeg njegov biograf kaže da je pre svega šetač – čovek koji je sledio svoj čef. On ga je vodio preko cele Evrope. Od Venecije do Pariza, od Torina do Liona, i još dalje. Da bi ga Ernest Vajner u “Sokrat ekspresu (Šta nas mrtvi filozofi uče o životu)”, prepoznao kao digitalnog nomada čiji je dom svuda i nigde. Ne zaboravljajući pri tome da navede njegov esej “Doprinosi ili obnova nauke i umetnosti pročišćenju morala” koji je nagrađen prvom nagradom od strane Akademije nauka u Dižonu. Time je njegova karijera lansirana u višu orbitu s naglaskom da je autor imao viziju nekog drugačijeg univerzuma i nekog novog čoveka. Završavajući ovaj esej, pogled mi se zadržao na knjizi “Sanjarije usamljenog šetača”. Sanjarije i šetnja su moj omiljeni hobi. Dodatno, ja sam postmoderni nomad – večiti [učenic](#) škole života o čemu

pišem u autobiografskom romanu "Putovanje: knjiga I/II" (Izlazak na vidikovu liniju/Prizma i ogledalo). Istina, ovo nije Ruso filozof, romanopisac, politički teoretičar... Daleko od toga. Ovo sam JA koji se usuđujem da Sanjarim, razmišljam/promišljam o tajnama digitalizacije s osloncem na naučnoistraživački rad iz oblasti informaciono-komunikacionih tehnologija (IKT), i noviteta koje sa sobom donose.

Kragujevac.

Po Arandjelovdanu 2024.god.

Prof. dr S. Ć. O.

Redovni član Naučnog društva ekonomista (NDES).

62-3 Masoni i religija

Sam odnos između ova dva pojma neminovno nameće, hteli mi to ili ne, vrednosno određenje koje na taj način određuje i stavove pisca ovih redova, hteo on to ili ne. Činjenica da se u ovoj analizi govori o dva, naizgled, potpuno različita sveta ili bar dva različita tumačenja tog istog sveta. Takođe, neosporna je činjenica da religija, bilo koja od aktualnih, vodećih, velikih ili malih, nastaje vremenski mnogo ranije od pojave Masonskog učenja u današnjem obliku. Ali, ta vremenska odrednica prioriteta, nikako ne utiče na bilo koji vrednosni [sud](#) i to je irelevantno za ovo razmatranje.

Ono što možemo da konstatujemo na samom početku je da govorimo o dva fenomenalna sistema koji su potpuno zaokruženi i dati u osnovi jednom za svagda. Sve kasnije izmene i u jednom i u drugom predstavljaju promene u datim vremenskim intervalima, poštujući egzistencionalna previranja i promene bez ikakvog uticaja na samu suštinu i strukturu sistema koji je dat.

Kada ovako postavimo osnovna načela razmatranja odnosa, tek tada možemo da se okrenemo suštinskom sagledavanju jednog i drugog misaonog i kreativnog dostignuća ljudskog uma i neverovatnog civilizacijskog dostignuća.

Ako je Religija nastala u istorijskom razvoju ljudske vrste iz potrebe verovanja u nešto ili u nekoga izvan sebe samoga, davanje nestvarnih moći silama koje su nepojmljive ljudskom umu, samo verovanje jeste iskonski početak i mnogo širi pojam od Religije i tu, u tom intelektualnom pregnuću u razvoju ljudske misli, nailazimo na pojavu institucionalnog postavljanja temelja religijske misli. A sama insitucionalizacija definiše i ograničava dalji razvoj i predstavlja dalje kočnicu u svakoj vremenskoj toleranciji. Ipak, sa druge strane, kako sačuvati osnovne postulate i principe od zaborava, promena i propadanja ako ih ne kanonizujete ili ne institucionalizujete. Ovaj ambivalentan odnos je u suštini nužan u određenom vremenskom momentumu kako se ne bi doveo u sumnju sam razvoj Religijskog učenja. Zato i govorimo o nužnosti promena i razumevanja religijske misli na sekundarnom planu da bi se u vremenu razvoja kroz istoriju sačuvala suština tog učenja. Uvek kada se govori o Religiji to podrazumeva postojanje Boga od koga sve nastaje... "U početku beše Reč, i reč beše u Boga, i Bog beše Reč. (Sveto [Jevanđelje](#) po Jovanu, glava prva, prvi stih). Ovde je sve dato, ovo je i početak i kraj, sve ostalo je „unutra“, sva misterija i svo učenje i sav razvoj unutrašnjeg poimanja Religijskog učenja dešava se u ovim okvirima koji su dati i zadati jednom za svagda. Daljim sagledavanjem unutrašnjeg bića Religijskog učenja možemo da vidimo svu kreativnost i veličinu ljudskog uma koji definiše niz postulata ili kanona koji određuju, kako budućnost i razvoj ovog sistema, tako i, nažalost, sistemska ograničenja koja cementiraju mogućnost i sagledavanje inovativne i drugačije misli.

Baš tu, u tom delu, kako razvoja tako i ograničenja religijskog misaonog procesa, nastupa drugačije, nesputano bilo kakvim ograničenjima, kreativno i inovativno Masonsko učenje. Jasno je u potpunosti, da nijedan stav u Masonskom učenju, nije u suprotnosti sa Religijskim, nego, naprotiv, ono, Masonsko učenje, samo razvija dalje one delove gde Religija nije uspela da se oslobodi ograničenja koja su data i zadata, koja koče dalji razvoj. Postojati i menjati principe koji vam vremenom predstavljaju kočnicu u razvoju je nužno i nepostojanje ovog stava u Religijskom učenju je okosnica okoštavanje i ne napredovanja ovog sistema.

Masonerija je u suštini oslobođena svih mogućih ograničenja, kako Religijskih – prihvatanjem u svoje okrilje svih vernika bilo koje vere ili Konfesije – tako i besmislenih ograničenja po boji kože, po različitosti kultura, po polu, političkom opredeljenju ili bilo kojoj drugoj različitosti u okviru ljudske vrste. Da se razume, ne počiva Masonerija na Religijskim temeljima koje dalje na dograđuje i usavršava, ne, to su dva različita ali kompatibilna sistema koji egzistiraju potpuno nezavisno svaki u svom bogatstvu ljudskog uma. Otvorenost, složenost, jedinstvenost i celovitost Masonskog duha prevazilazi poimanje Religijskog sveta ali bez da ga i jednog momenta negira ili ugrožava. Naprotiv, celovitost sistema i kreativnost u obliku vere pobuđuje inovativni karakter Masonerije nastale kroz vekove i kroz žrtvovanje za osnovne principe Jednakosi, Bratstva i Ljubavi. Treba priznati da i Religijski

principi neguju u svojoj osnovi ove postulate ali se tokom vekova i kroz različite kulture i institucionalizaciju ovi postulati česo zanemaruju i zarad očuvanje okoštalog sistema guraju u drugi plan. Upravo zbog toga, retko postoji razlika između čoveka vere ili Brata Masona. Čovek vere obično postaje u svom duhovnom razvoju i Brat Mason, ali, put može biti i obrnut- : Brat Mason na svom razvojnom putu može da prihvati Religijske principe i da tako postane u svom razumevanju i delovanju i Čovek vere, bez da time ugrožava bilo koji unutrašnji deo svog bića. Visok nivo tolerancije i razumevanja između ova dva sistema može samo da doprinese obostranom razvoju i bratskoj ljubavi.

Možda bi pojmovno razlikovanje Boga u religijskom sistemu i Velikog Neimara Svih Svetova u Masonskom učenju moglo da predstavlja tačku sporenja ili nerazumevanja između ova dva različita ali kompatibilna sveta. Za Masoneriju to ne predstavlja kamen razdora ili nerazumevanja iz jednostavnog razloga što se prihvata Sveta knjiga, kod nas Biblija, kao [knjiga Svetog Zakona](#), tj. kao jedan od elemenata [Tri Velika Svetla](#). U drugim Obedijencijama ili kulturama i verovanjima dopušteno je da to budu druge Svete knjige ([Kuran](#), [Talmud](#), Ji Ćing...) Iz ovoga proizilazi visok stepen tolerancije i poštovanja različitosti kao temelj saradnje, jednakosti, bratstva i ljubavi. Ostati na ovim pozicijama u Masonskom svetu nije jednostavan zadatak. Drugoj strani, drugom delu sveta treba stalno otvarati vidike, osvetljavati principe i tražiti uvek tačke dodira i slaganja a ne insistirati na detaljima nesaglasja. Različitost u sistemima treba prihvatiti kao bogatstvo mogućnosti koje treba da vode ka poštovanju stvaralaštva i razvoja ljudskog uma, kulture i visokog dostignuća ljudske civilizacije.

Na kraju, ali ne manje važno, postavlja se pitanje mesta Ateizma u svetu Religije i sveta Masonerije. Nije problem ne-verovati, nije problem ni negiranje Velikog Neimara Svih Svetova ili Boga, problem se ispoljava samo kada dođe do destruktivnog delovanja Braće koja ne poštuju principe Jednakosti, Brtstva i Ljubavi. Sva veličina i svu ljubav koju razvijamo i negujemo okrenuta je ka toleranciji i poštovanju različitosti. Onaj koji ne veruje je samo drugi pol jedne civilizacijske jednačine. Dokazivati da nema Boga jeste samo druga strana verovanja u Boga. Morate da veruje da ga nema, a ta vera je strukturalni deo da se poriče nešto što Jeste a ne nešto što nije. „Poricanje vere u Boga ima smisla samo u odnosu na veru u Boga“ (Dr.Šušnjić, Religija I, Čigoja štampa, Beograd, 1998,)

Brat S.LJ.

Poštovana Loža Hiram,

na Orijentu Požarevac.

62-4 Solarno trojstvo – emantizam

Plotinov opis delatnosti Jednog je da ono preliva svoju preobilnu dobrotu. Posledica ovog preliivanja je da niži entiteti polaze od najvišeg entiteta. To se ogleda u tri sunca, pri čemu su svako direktne vertikalne emanacije vladara ispred njega, koje osvetljava tri odvojene sfere postojanja darom razumljive svetlosti, koja se različito manifestuje u svakoj oblasti. Bogovi tog carstva su horizontalne emanacije tog vladara i sve imaju svoj uticaj na niže. Emanacija (lat: emanatio – isticanje, izviranje, izlivanje; od emanare – isticati) je filozofski pojam koji označava izviranje nečeg nižeg iz nečeg višeg, konačno izviranje svega iz jednog najvišeg izvora. Emanatizam je shvatanje po kojem svet nastaje neprestanim izviranjem bića, a ne jednokratnim činom stvaranja. Svet mnoštvenosti ističe iz ponoćne Jednog, slabeći u silaznim stepenima. Kao što svetlost postaje slabija što se više udaljava od izvora, tako i bića postaju nesavršenija što se više udaljavaju od bića. I otuda postupnost opadanja u prirodi, i nastanak zla. Važno je napomenuti da se ceo ovaj proces odvija u potpunosti u okviru razumljivog nivoa, zbog čega se Božija Supstanca (Ousia) takođe shvata kao razumna, dok njihove Aktivnosti (Energeia) leže na nivou njihove brige (npr. Inteligentnost za Inteligentnog Boga).

Razumno Sunce

Platon piše da „večnost (aion) postaje u Jednom“, što nam govori da je Razumno [Sunce](#), Aion, horizontalni produžetak Jednog. Aion je prvo sunce, Pre-esencijalni Demijurg, koji leži između neizrecivog Jednog i Razumnog Carstva. Demijurg je biće koje posreduje između Boga i sveta i koje učestvuje u stvaranju sveta. Oni vladaju na vrhuncu Razumnog Carstva nad Razumnim Bogovima, horizontalnim emanacijama iz Njega. Aion im pruža životnu svetlost koja ih održava i hrani, dajući im „beskrajnu lepotu i preobilje generativne moći i savršenog razuma“ i omogućavajući im da razmišljaju na jedinstven način.

Inteligentno – sazajno Sunce

Aion tada ima vertikalnu emanaciju koja potiče „iz generativne supstance Dobrog (Jednog)“. Ovo drugo sunce je Zevs-Helios, „pravi sin Dobra“ koje leži između Razumnog i Inteligentnog carstva. Zevs-Helios je „sredina sredine, koja povezuje sva carstva ispod njega sa onima iznad njega“, delujući kao sredina između nematerijalnog kosmosa i vidljivog enkosmičkog kosmosa. Budući da je „dobro postavljeno da vlada i upravlja“ nad Inteligentnim Carstvom, Zevs-Helios vlada njegovim vrhom, vladajući nad Inteligentnim bogovima, koji su horizontalne emanacije Njega koga On „sadrži u sebi“ i „izišao je i nastao zajedno sa Njim“. To je tako „uzrok koji liči na Dobro“, tj. Zevs-Helios, može voditi Inteligentne bogove „na blagoslove za sve njih, i može sve stvari da reguliše u skladu sa čistim razumom“. Zevs-Helios dobija svetlo Razuma od Aiona, a zatim ga prenosi u Inteligentno Carstvo, ispunjavajući ga energijom Nousa sposobnosti da se razume istinito ili stvarno (ili intelekta) i osvetljavajući one iste darove koje Aion

daje Razumnim Bogovima nad Inteligentnim Bogovima , donoseći blagoslove za sve Njih i ispunjavajući ih „kontinuitetom i beskrajnom lepotom i preobiljem generativne moći i savršenog razuma, sve odjednom i nezavisno od vremena. Ovo im daje sposobnost promišljanja i da budu shvaćeni mišlju, pri čemu je način mišljenja dvojan, oblik i um. Dar Lepote na Inteligentnom nivou Zeusa-Heliosa ispoljava se kao večna Forma, Oblik lepote.

Enkosmičko Sunce

Treće [sunce](#) je vidljivo Enkosmičko Sunce, manifestacija Zeusa-Heliosa u vidljivom carstvu koje se nalazi „između (Inteligentnog) Nousa i (Enkosmičkog) vidljivog carstva“. Preko Enkosmičkog Sunca, Zevs-Helios isporučuje Inteligentne zrake u naš vidljivi kosmos i osvetljava ceo vidljivi kosmos – Enkosmičko i Sub-lunarno carstvo. Enkosmičko Sunce je aktivni princip Heliosa u našem carstvu, koji usavršava i usklađuje moći koje drugi bogovi daju zemlji. Kroz svoje zrake Zevs-Helios nam daje održivi život svojom toplinom i vidom koji nam daje čistoću i ogleda dobrotu.

[Sunce](#) upravlja našim Enkosmičkim Carstvom tako što obuhvata materiju u Sebi da bi joj nametnuo red. Ovo je izražaj Heliosa koji je poznat po svojoj centralnoj poziciji među planetama „kako bi dodeljivao dobra“ drugim vidljivim bogovima koji „proizlaze od njega i sa njim“, i da bi „vladao planetama, zvezdama i carstvom generacije“. Tako možemo shvatiti da su vidljivi bogovi (tj. zvezde i planete) horizontalne emanacije sunca, koje je od sunca stvorio Zevs-Helios. Svojim sjajem On blagosilja Enkosmičke Bogove istim Shvatljivim darovima kao i Intelektivne Bogove, usavršavajući ih i dozvoljavajući im da budu vidljivi u univerzumu. Zevs-Helios ispunjava čitava nebesa istim brojem Bogova koliko ih On u sebi sadrži u intelektualnom obliku. I bez podela, vidljivi Enkosmički Bogovi se „otkrivaju u mnogostrukom obliku koji okružuje“ sunce, ali su vezani za Njega „da formiraju jedinstvo“. Način razmišljanja na nivou Enkosmičkog Sunca je višestruk, proteže se tokom vremena i na različite načine; a dar Lepote se manifestuje vizuelno, sa svime što to podrazumeva.

Štaviše, Svojim „večnim naraštajem i blagoslovima“ koje daje od nebeskih tela, On drži na okupu Podmesečevo kraljevstvo. „Sadrži“ u sebi je Sub-Lunarne Demijurge, Asklepija i Dionisa. Za razliku od Zeusa-Heliosa, Sub-Lunarni Demijurg je imitator, a ne tvorac. Oni se nazivaju „tvorci slike“, eidolopoios i „pročišćivači duša“, kathartis psichon. Kako se duše spuštaju u naraštaj, Dionis iz njih uklanja slike koje nisu prikladne njihovoj prirodi, a Asklepije pokušava da tim dušama da život prikladan slikama koje im pripadaju. Čineći to, Sub-Lunarni Demijurg takođe duboko vezuje dušu za kraljevstvo mrtvih. Oni su Master Daimoni, megistos daimon, posebno nad ličnim daimonima.

Brat MKU N.Č.

PL Sloboda

62-5 Poklon

Dok sam živeo u dalekoj Australiji, na svakih par meseci sam pisao kratke priče koje mi je redovno objavljivala beogradska Politika u popularnoj rubrici „Moj život u inostranstvu“. Da se pohvalim da mi je urednik rubrike pisao da su moje priče najčititanije od svih, najverovatnije jer su za srpske čitaoce iz egzotične daleke zemlje na kraju sveta. Karijera objavljivanja priča mi je naglo prekinuta kada sam im poslao priču iz masonskog života. Poslali su mi neljubaznu poruku da više neće ništa da mi objavljuju jer „popularišem sektu masona“. Pročitacu jednu, meni dragu priču „Poklon“.

Petkom uveče sam volonterski radio za šankom u Srpskom kraljevskom udruženju, srpskom klubu u radničkom predgrađu Melburna. Posetioци su bili skoro isključivo Srbi koji su tu skoknuli da pojedju čevape, popiju pivo i prebistre politiku.

Tako jednom u petak veče iznenada bane na vrata pravi pravcati Aboridžin (koji su i u Melburnu zapravo velika retkost) i pravo baš na mene. Odmah me upita da li mogu da mu pozajmim 10 dolara. Pare mu trebaju da se vrati kući jer je sve prokockao u lokalnoj kockarnici. Onda mi objasni da je došao ovde da pita za pomoć zato što je Srbin i hitro mi pokaza svoju vozačku dozvolu na ime Jovana Pavlovića!

Reč po reč, saznao sam priču brata Jovana.

Otac mu je šezdesetih godina došao iz Srbije u talasu ekonomskih migranata. Kopao je opale u pustinjama južne Australije gde je upoznao mladu lokalnu Aboridžinku. Umro je iznenada od nepoznate bolesti i sahranjen na groblju u malom pustinjском rudarskom naselju, a Jovan je sa majkom otišao da živi u Melburn. Jovan je neoženjen, bez stalnog zaposlenja, nekoliko godina provedenih u zatvoru, prilično sklon alkoholu i lakim drogama. Ono malo što dobije od socijalne pomoći potroši na kocku... Od oca je malo fizički nasledio, izgleda baš kao tipični Aboridžin srednjih godina sa tužnim mutnim očima i očiglednim tragovima burnog života. Dao sam mu 20 dolara i rekao mu da ne treba da mi vraća, ali sam mu kao mudro savetovao da se mani u životu poroka, pa i kockanja.

Posle dve nedelje kolega iz kluba mi dade mali zamotuljak uz objašnjenje da je to za mene ostavio „neki pijani Aboridžin“. Zamotan u maramicu bio je kamenčić na kome je naslikan gušter i dva cveta sasušene marihuane. Onaj simpatični kamenčić sam stavio u neku fioku a cvetove dadoh prijatelju, ljubitelju istih, a koji je, uzgred budi rečeno, cvetove nahvalio kao „vrh vrhova“. Desetak godina kasnije sam bio na dečjem rođendanu pa se nekako u gužvi na velikom imanju nađosmo da spontano ćaskamo – roditelji: mladi Aboridžin, Jevrejka i ja. Bio sam ćutljiv, a uglavnom su njih dvoje vodili meni zanimljivu priču o Aboridžinima.

I što bi moj prijatelj sveštenik rekao, „kako to samo Bog ugađa“, ova Jevrejka onako usput upita šta to Aboridžini daju za poklone. Odgovor je bio da zavisi da li daje poklon nepoznatom čoveku koji ga je zadužio ili je poklon za dugogodišnjeg prijatelja koga dobro poznaje. Ako je ovaj prvi, za poklon se daje ručno oslikan crtež na kamenu, drvetu ili ljusci emu jajeta ali ako je baš onaj najbolji prijatelj onda dobija izuzetnu čast i na dar dobije malo domaće marihuane. Vratio sam se kući pod uticajem popijenog piva i priče sa rođendana.

Za četvrt veka boravka u Australiji stekao sam jednog prijatelja, ali su me drugi utešili da je to sasvim normalno i da sam srećan da imam i tog jednog. Izvadio sam iz zabačene fioke kamićak sa crvenim tačkicama, nacrtanim gušterom i stavio ga na radni sto pored kompjutera. Stoji tu godinama i postavlja pitanja o naciji, prijateljstvu, životu, sudbini... a odgovore ne daje.

Verujem da se neko od prisutne braće upitao, a kakve veze ima ova priča sa slobodnim zidarstvom. Ima i te kako! Pola dosadašnjeg ovozemaljskog života sam proveo u zgradi koja je baš pored Kalenićeve pijace. Taj kraj je bogat Romima ili ranije ciganima, a koji mogu da budu vrlo navalentni i bezobrazni u traženju para. Nikad im nisam davao ni dinara, a ako su bili napadni čak sam i burno reagovao (bolje da ne navodim kako). Kao mladi i ambiciozni mason sam želeo da što više naučim pa sam posećivao, kako se tamo zove „stadi grup“ ili da slobodno prevedem: grupa za usavršavanje. U maloj sali u Hramu predavanje bi držao neki poznati brat, a mi smo posle postavljali

pitanja. Predavanje koje sam najbolje zapamtio je bilo jednog starijeg psihoanalitičara koji je govorio o milosrđu i kako je to brat Jung nazvao „lepoti darivanja“. Bog je bratu predavaču dao talenat da lepo izlaže, svi smo uživali. Vratio sam se kući i dobro koliko sam mogao analizirao sve što sam čuo. E da ne beše masona i tog predavanja ja bih onog crnog Aboridžina nogom u dupe izbacio iz kluba, ali nisam. Kad sam ga video onako jadnog i u depresiji odlučio sam da mu pomognem koliko mogu. Posle toga mi je usledilo nekoliko pozitivnih događaja pa odmah pomislim na karmu, ali i nije to. Onaj nam je brat u predavanju lepo objasnio da za nazovi karmu postoji i naučno objašnjenje. Kad učiniš neko delo na koje si da kažem ponosan, onda ti to povećava samopouzdanje, a to kao posledicu gotovo uvek ima da donosiš najbolje odluke u naročito kriznim situacijama. Kasnije sam se zbog Aboridžina Jovana zainteresovao i za sudbinu ovog teško napaćenog naroda koga su okupatori Englezi vešali, ubijali, trovali, decu im oduzimali. Aboridžin koji ubije kengura nad mrtvim telom se životinji u molitvi izvini jer je to uradio da bi jeo. To dovoljno govori o ovim divnim ljudima. Često u radovima braće čujemo da u slobodnom zidarstvu postajemo kelešuci [neobrađeni kamen](#) bolji ljudi, ali ja za to imam i primer i dokaz. Lično sam skeptik da mi od neobrađenog kamena možemo da isklešemo savršenu kocku sa potpuno glatkim površinama, to se teško dešava, ali ako neobrađeni kamen i malo sredimo uspeli smo da napravimo neki pomak a koji život može da nam promeni. U Slavu velikog neimara.

P. V. MKU

PL Sloboda